

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3685

гр. С., 27.01.2023 г.

СРС, 77 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАНКА П. БОЛГУРОВА

като разгледа докладваното от ИВАНКА П. БОЛГУРОВА Гражданско дело № 20221110152763 по описа за 2022 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Ответникът В. М. И. с отговора на исковата молба, депозирана в срока по чл. 131 ГПК е направил възражение по чл. 105 ГПК, което е неоснователно по следните съображения:

Съгласно константната практика на ВКС, обективизирана в Решение № 665 от 19.05.2010г. по гр.д. № 706/2009г., IV ГО на ВКС, Решение № 227 от 19.04.2011г. по гр.д. № 1861/2010г., IV ГО на ВКС и Определение № 66 от 18.02.2016г. по гр.д. № 6277/2015г., III ГО на ВКС, договорът за повишаване на квалификацията и за преквалификация по чл. 234, ал. 1 КТ, макар да е уреден в КТ и да е свързан с трудовото правоотношение, по същината си не е трудов договор. Правоотношението, което се установява с него има гражданскоправен характер и неговите последици, свързани с неговото изпълнение, съответно неизпълнение, се уреждат от гражданския закон, поради което и с оглед разпоредбата на чл.117, ал.2 ГПК страните по него могат свободно да уговорят споровете, свързани с изпълнението на този договор да се решават от друг съд, различен от този, на който делото е подсъдно съобразно правилата на местната подсъдност. В случая видно от съдържанието на чл. 18 от сключения между страните на 01.06.2021г. договор за повишаване на квалификацията, представен с исковата молба, страните са уговорили, че в случай, че не се постигне споразумение за решаване на възникналия между тях спор, всяка една от страните може да отнесе спора пред компетентния съд в гр. С.. С оглед размера на предявените исковете, компетентен да се произнесе по тях е СРС, поради което възражението на ответника по чл. 119, ал. 3 ГПК следва да бъде оставено без уважение.

Страните са представили писмени доказателства, които са относими и необходими и приемането им е допустимо.

Следва да бъде допуснато събирането на гласни доказателствени средства чрез

разпит на един свидетел при режим на довеждане от ответника за установяване на посочените в отговора на исковата молба обстоятелства.

Следва да бъде насрочено заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражението на ответника В. М. И. по чл. 119, ал. 3 ГПК.

НАСРОЧВА делото за **28.03.2023г. от 10:00 часа**, за която дата и час да се уведомят страните с препис от настоящото определение. Ищецът и с препис от отговора на ответника.

ПРИЕМА писмените доказателства, представени с исковата молба и отговора на исковата молба.

ДОПУСКА събирането на гласни доказателствени средства чрез разпит на един свидетел при режим на довеждане от ответника за установяване на посочените в отговора на исковата молба обстоятелства.

НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА. Указва на страните, че доброволното /извънсъдебно/ уреждане на отношенията е най-взаимоизгодният за тях ред за разрешаване на спора.

ДАВА СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ НА ДОКЛАД НА ДЕЛОТО:

Предявени са обективно съединение искове с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК, вр. чл. 234, ал. 3, т. 2 КТ, вр. чл. 92 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът ФИРМА е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу В. М. И. за сумите, както следва: сумата от **1500 лв.**, представляваща неустойка за неизпълнение по договор за повишаване на квалификацията от 01.06.2021г. към трудов договор № 33159 от 21.05.2021г., ведно със законната лихва от 13.07.2022г. до плащането, както и за сумата от **40,42 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 05.04.2022г. до 10.07.2022г., за които суми му е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № № 2970/2022г. по описа на РС – Ст. 3. След постъпило възражение по реда на чл.414 ГПК са предявени установителни искове за вземанията, предмет на издадената заповед за изпълнение.

Ищецът ФИРМА твърди, че е сключил с ответника В. М. И. договор за повишаване на квалификацията от 01.06.2021г. към трудов договор № 33159 от 21.05.2021г., по силата на който ответникът се е задължил да не прекратява трудовото си

правоотношение по време на обучението и 18 месеца след неговото завършване. За неизпълнение на това задължение, страните са уговорили, че работникът ще дължи на работодателя неустойка в размер на процесната сума. Поддържа, че обучението е проведено и курсовете са приключили съответно на 08.07.2021г. и на 07.10.2021г. Излага доводи, че трудовото правоотношение между страните е прекратено от работника с предизвестие, преди изтичане на 18 месеца от завършване на обучението, за което е издадена Заповед №1185/24.02.2022г. Моли съда да установи вземанията така, както са предявени в заповедното производство. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът В. М. И. е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва предявените искове. Твърди, че проведените въз основа на договора за повишаване на квалификацията курсове не са повиши квалификацията на ответника, поради което счита, че ищецът е в неизпълнение на поетите от него задължения с договора. Релевира възражение за нищожност на процесния договор, тъй като е привиден, като преследва цели, различни от обявеното му съдържание, както и възражение за унищожаемост, тъй като към датата на сключването му ответникът е бил непълнолетен. Възразява и за прекомерност на уговорената неустойка. Моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

По иска по чл.422, ал.1, вр. чл.415,ал.1,т.1 ГПК, вр. чл.234,ал.3,т.2 КТ, вр.чл.92 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже, че страните са били обвързани от валидно правоотношение по договор за повишаване на квалификацията от 01.06.2021г., по който е провел обучение на работника под формата на два курса – основен курс за управление на смяна и курс за управление на смяна за напреднали, прекратяване на трудовото правоотношение между страните от работника по време на обучението или 18 месеца след неговото завършване, валидно уговорена неустоечна клауза за обезщетяване на вредите от неизпълнение на задължението на работника да полага труд при ищеца 18 месеца след завършване на обучението и размер на уговорената неустойка.

В тежест на ответника и при доказване на горните обстоятелства е да докаже положителния факт на погасяване на дълга.

По възражението по чл. 26, ал. 2, предл. 5 ЗЗД в тежест на ответника е да докаже, че към момента на сключване на договора за повишаване на квалификацията от 01.06.2021г., страните по него са се съгласили да се обвържат с него, но действително им намерение е било да не се обвържат въобще или да се обвържат от друго прикрито съглашение.

За тези обстоятелства ответникът не сочи доказателства.

По възражението по чл. 27, предл. 1 ЗЗД в тежест на ответника е пълно и главно да докаже, че към момента на сключване на договора за повишаване на квалификацията от 01.06.2021г. е бил недееспособен.

К а т о **безспорно** на основание чл.153 ГПК не подлежи на доказване обстоятелството, че страните са били обвързани от трудово правоотношение по трудов договор № 33159 от 21.05.2021г. и от договор за повишаване на квалификацията от 01.06.2021г. към него, както и че трудовото правоотношение е прекратено със Заповед №1185/24.02.2022г. на основание чл. 326, ал. 1 КТ.

Определението в частта, с което е оставено без уважение възражението по чл. 119, ал. 3 ГПК подлежи на обжалване от страните в едноседмичен срок от получаване на съобщението, а в останалата част не подлежи на обжалване.

Съдия при СРС: _____